

Dignae sunt laude feminae, quae multa sobole familias augent, et propagandae stirpis causa fidem connubii, et matrum partes diligenter implent. Quo animo si ulla unquam matrona fuit, cultu et cura nihilo se inferiorem praebuit. **MARIA SOPHIA ROEHRENSEA**, quae dignitate generis, et ornamentis sexus, rectissimisque vitae exemplis praeter ceteras eluxit. In qua, donec rebus humanis interfuit, vivam spirantemque virtutis imaginem cuncti intuebantur, ceteri moris sanctitatem et innocentiam, praestantissimis naturae dotibus ornatam mirabantur. Ita enim honori suo studebat, ut commodis familiae semper inserviret, et in educandi munere nihil marito concederet, nec minus domi suae privatim, quam in coetu publico, sua sedulo munia obiret. Deo supplex, a caducis abduxit animum, et in eo spes suas omnes, et omnia vitae praesidia collocavit. Genere honesto, quod pulchros maiores numerat, progeneratam, populares sciunt, nec Saxones ignorant. Dona, quae ei fortuna tribuit, referre supersedeo, quae non sua culpa minuit, sed novis atque egregiis accessionibus locupletavit. Inde multam laudem acta, praemium verae pietatis habuit, et multas, neque ignobiles, matronas longo post se intervallo reliquit. Adeo verum, et experientia confirmatum est, quod sapientes tra-

tradunt, similia ex similibus nasci, et fortes gigni ex fortibus, bonos plerumque a bonis, et virtute praeditis procreari. Tantum natura ad formandos mores valet, quam recta institutio adiuvat paulatim et excitat, ut suos ipsa sibi fines constituat, extra quos non egrediatur. Quare paternas avitasque laudes amplexa, recte momentibus paruit, et pietatis pudicitiaeque studio profecit indies, ut fertiles agros, fructuosasque arbores imitaretur. Nam ut stirpes ex terra succum trahunt, viresque sensim explicant et crescunt: sic illa tenerum animum imbuit semper et excoluit, ut virtutes, quae hunc sexum decent, cum lacte materno hausisse videretur. Nata est Stolpae, Misniae oppido, parentibus, dignitate florentibus, GASPARE COTTE, quae-sturae principalis, quae Dippoldisvvaldae est, praefecto quondam amplissimo, et ANNA ELISABETHA, ab Leisterio genere, quod multis meritorum laudibus se extulit, oriunda. Agebatur tunc annus post Natalem Servatoris M DC LXIII. quovlll. Id. Ianuar. felicibus familiae suae auspiciis nata, parentibus laetitiam attulit, qui in civitatem Dei ascriptam, praeceptis salutaribus erudiendam curarunt, et procedente aetate, ad res domesticas diligenter administrandas tempestive adhibuerunt, ut non in grege famularum, atque in turba adulantium tempus contereret, illecebrasque in tam dissoluta seculi licentia confectaretur. Itaque moris elegantiam cum mulierum vulgo non affectabat, nec ta-
men

men spernebat, neque sexu suo alienam iudicabat, si animi levitate vacaret, et virtute magistra vitae se tueretur. Quae ex re permagna utilitas ad eam redundabat, quum A. M. DC LXXVI. patre orbata, suam ipsa aetatem regeret, et curam peritiamque domus administrandae rectis officiis diligentissime comprobaret. Matre enim aliquot post annis erepta, non otio et lasciviae se dedit, neque in ludis comestationibusque aetatem consumpsit: suo certe exemplo ostendit, Simonidem nugis delectatum, cum in sexum illum contumeliose diceret, et probri causa palam affirmaret, *Deum seorsim fecisse mulierum mentem.* Rectius egit et vixit Nostra, quae cum Simone ipso contentione industriae certare potuisset. His talibus ornamentis adductus Vir Nobilissimus CHRISTIANUS ROEHRENSEE, philosophiae, quae vitam instruit, moresque componit, doctor celeberrimus, Alumnorumque Curator gravissimus, A. M. DC. XXCV. castissimam pariter ac frugalissimam virginem domum duxit, ex eaque septem liberos suscepit, *M. Christianum Sigismundum*, ingenio et industria clarissimum, editisque doctrinae speciminibus, mihi et patribus devinctum maxime et carum, *Samuelem Christianum*, qui illustrem scholam Misnensem, humanioris studii parentem frequentat, *Christianus Augustus*, iampridem et vita excessit. Filiae superstites, *Augusta Sophia*, et *Juliana Sophia*, virgines ornatissimae, matris optimae funus moestae prosequuntur. *Christiana Sophia* et *Sophia Elisabetha* vita functae, atque in coelum receptae, in sinu gremioque parentum conquiescunt. Atenimvero haec tam frugi, et tam singulari virtute mater, tamque felicis uteri matrona, ut pie vixit in terris, sic vitam deinceps beatissimam cum Deo agit in coelis, quem sincere coluit, et precata est, cum agendum aliquid administrandumve domi esset, sancta in omnibus vitae officiis, modesta in cultu et victu, circumsperta in rebus domesticis, cauta in rationibus, quae acceptis et expensis continentur: propensa in pauperes, quibus pro modo facultatum liberaliter subveniebat. Ad has virtutes accessit mansuetudo, quam comitate ornabat. Superbiam, muliebre vitium, refugiebat, arrogantiam detestabatur, adeo ut nullum insolens verbum ex ore matronae exiret. Perturbationes animi compecebat, et ferendo leniebat, ne in morbo quidem, quo bis tentata est, expugnari constantiam sinebat. Ita animam procurabat, et sumpto ante diviniore epulo refecta, sublatis in coelum manibus oculisque, in patriam tendebat, huiusque possessionem adepta, pignus, quod abeuntes solent, filiis filiabusve, affinibus et amicis relinquebat. Vos, Cives Academici, date id honori sanctissimae matronae, et meritis publici quondam vestri doctoris, amplissimisque pariter necessitudinibus, ut supremum, pro eo, ac decet, officium defunctae persolvatis. P. P. Dominica, II. post TRINITATIS, Anno recuperatae salutis clo lo CC VIII.

Ung VI 3

W 18
V 17

RECTOR
E VITEMBERGENSIS
GVILELMVS
HMAIERVS
 • LIT • PROF • PVBL
S ACADEMICIS
 S P D

